

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Năm, ngày 22/12/2022

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1105

“LÝ GIẢI ĐƯỢC THẤU TRIỆT THÌ BẠN SẼ TỰ ĐỘNG, TỰ PHÁT”

Chúng ta lý giải được thấu triệt nghĩa là chúng ta hiểu rõ vai trò, trách nhiệm, bổn phận của mình. Chúng ta lý giải được thấu triệt thì mọi hành động của chúng ta sẽ tự động, tự phát. Nếu chúng ta hiểu, lớp học buổi sáng giúp chúng ta có thêm kiến giải để hành giải của chúng ta tốt hơn thì chúng ta sẽ tự động, tự phát học. Những ngày gần đây, buổi trưa tôi không ngủ nhưng buổi sáng tôi luôn dậy trước 3 giờ 30 phút, trước khi chuông đồng hồ reo. Nếu chúng ta có quy định rõ ràng thì thân của chúng ta cũng sẽ tự động, tự phát tuân theo.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta chưa hiểu sâu, chưa hiểu thấu triệt vì chúng ta không hiểu học, không ham học. Chúng ta không hiểu học vậy thì không còn cách nào có thể giúp chúng ta! Người hiểu học sẽ học và làm được”**. Chúng ta phải hướng đến Cổ Thánh Tiên Hiền, đến Phật Bồ Tát để học tập. Ở thế gian, chúng ta nhìn vào những người chúng ta kính phục, ngưỡng mộ để chúng ta phấn đấu. Chúng ta cần nhìn vào những tấm gương để chúng ta nỗ lực. Các vĩ nhân cũng đều phải rất nỗ lực để có được thành tựu. Nhà khoa học Ê-đi-xon đã phải thử nghiệm hơn 1000 chất khác nhau để chế tạo ra sợi dây tóc bóng đèn. Dù đã thất bại hơn 1000 lần để có thể phát minh ra bóng đèn nhưng ông nói một cách lạc quan: **“Tôi đã biết được hơn 1000 chất không thể dùng làm sợi dây tóc bóng đèn!”**. Tất cả những thất bại đều là trải nghiệm giúp chúng ta có được thành công!

Hòa Thượng nói: **“Ngày trước, khi tôi học với Thầy Lý Bình Nam, Thầy dạy cho tôi cũng giống như mọi người, Thầy không dạy riêng cho tôi. Tôi gặp Thầy là để được học, ngoài ra tôi không có ý niệm khác cho nên tôi luôn nỗ lực học tập”**. Khi Hòa Thượng đến học với Thầy Lý Bình Nam, đã có hơn 10.000 người theo học với Thầy. Nhiều người không trân trọng thời gian để gần Thầy để học nên họ không có thành tựu. Có người hỏi Hòa Thượng: **“Lão sư Lý có dạy riêng cho Ngài không?”**. Hòa Thượng cười, nói: **“Có ai nhìn thấy Thầy dạy riêng**

cho tôi không? Chúng ta cùng học như nhau, tôi đến Đài Loan học một mình, tôi tứ cố vô thân, nếu tôi không có thành tựu thì tôi không có chỗ đứng”.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta chỉ nói tri ân, báo ân ở trên miệng chứ chúng ta không thật làm. Chúng ta ngày ngày đọc: “Thượng báo tứ trọng ân, hạ tế tam đồ khổ” nhưng chúng ta không biết tứ trọng ân là gì! Chúng ta không biết ơn đức của Tổ quốc, Cha Mẹ, Lão sư, xã hội đối với chúng ta. Nếu chúng ta biết rõ thì chúng ta đã không ngừng nỗ lực học và làm”**. “Thượng báo tứ trọng ân, hạ tế tam đồ khổ” là “Trên đền bốn ơn nặng, dưới cứu khổ ba đường”. Cha Mẹ, Lão sư luôn kỳ vọng ở chúng ta. Nếu Cha Mẹ, Lão sư, những người có ân với chúng ta nhìn thấy chúng ta có thành tựu thì mọi người sẽ rất yên lòng. Chúng ta làm được như vậy thì chúng ta cũng đã báo ân được một phần với Tổ Quốc. Khi chúng ta khởi tâm động niệm, đối nhân xử thế thì chúng ta đều phải ghi nhớ bốn ơn đức này.

Hòa Thượng nói: **“Giáo học của Phật pháp là Tín – Giải – Hành – Chứng. Chúng ta không làm được vì chúng ta không hiểu thấu triệt. Nếu chúng ta lý giải thấu triệt thì chúng ta không cần người khác khích lệ mà chúng ta tự động, tự phát làm”**. Hòa Thượng hết lòng hết dạ khuyên bảo chúng ta. Thầy Thái nói: **“Nếu không phải là ta thì ai sẽ làm!”**. Người xưa dạy: **“Đời người, có hai việc khó nhất, việc thứ nhất là lên trời, việc thứ hai là cầu người”**. Chúng ta chờ người khác làm thì rất khó. Chính chúng ta miệt mài, nỗ lực thì chúng ta sẽ làm được.

Hôm qua, tôi di chuyển đến Hà Tĩnh, khi đến nơi tôi nói chuyện, chia sẻ với mọi người. Tôi cũng giúp mọi người cúng, tôi đọc bài cúng rất bài bản. Bác Hoàng Chí Bảo chia sẻ lại câu chuyện, một lần có người hỏi bác Hồ làm nghề gì thì bác nói bác làm nghề Thầy cúng. Bác hoạt động cách mạng ở vùng có nhiều người dân tộc, họ rất tin vào Thầy cúng, nên Bác nói mình là Thầy cúng để Bác làm công tác dân vận tốt hơn.

Chúng ta hiểu được vai trò, trách nhiệm của mình thì chúng ta có thể làm tốt mọi vai trò. Người quét rác biết vai trò, trách nhiệm thì họ sẽ làm việc một cách rất tận tâm, tận lực. Họ có thể làm người lãnh đạo, người quản lý những người quét rác khác. Hòa Thượng nói: **“Lão sư không dạy riêng cho tôi! Mọi người thấy Lão sư ở bên cạnh nên mọi người có thể từ từ học. Tôi không phải là người ở nơi này, tôi đến nơi này là để học tập. Tôi sớm muộn gì cũng phải rời khỏi nơi đây nên tôi rất trân trọng thời gian”**.

Một ngày chúng ta cũng sẽ phải rời khỏi thế gian, nếu chúng ta nghĩ đến điều này thì chúng ta sẽ tận tâm tận lực cống hiến cho cuộc đời. Phật pháp nói đến vô thường, Sinh – Lão – Bệnh – Tử để chúng ta biết trân trọng thời gian còn có được. Hòa Thượng nói: **“Khi tôi ở Đài Trung để học với Thầy, tôi không có nhà, người ta cho tôi một cái giường nhỏ. Người ta có thể**

đuổi tôi đi bất cứ lúc nào. Tôi rất trân trọng thời gian có được, tôi chăm chỉ nỗ lực học tập. Tâm thái học tập của tôi hoàn toàn khác với mọi người". Những bài giảng chúng ta đang học, không phải do Hòa Thượng viết thành sách mà là người sau ghi chép lại các bài giảng của Ngài. Ngài chưa từng viết một quyển sách nào! Tất cả sách là do mọi người nghe và ghi chép lại từ bài giảng của Ngài. Có một đội ngũ biên tập, kiểm duyệt các cuốn sách rất nghiêm túc.

Hòa Thượng nói: **"Lão sư chưa từng dạy riêng cho tôi. Đây là lời chân thật! Tôi có thể học được, họ thì không học được vì tôi có tâm cầu học, tôi muốn học. Họ có nhiều cơ hội hơn tôi nhưng họ nghe như gió thoảng qua tai. Tôi nghe và ghi lại ở trong tâm, biến những điều đã học thành hành động. Họ ngày ngày ở bên cạnh, cả đời ở bên cạnh Lão sư nhưng họ vẫn tạo nghiệp báo của ba đường. Điều này chân thật là đáng tiếc!"**. Hòa Thượng kể lại câu chuyện của mình để nhắc nhở chính chúng ta.

Ngày ngày, chúng ta đọc: **"Trên đền bốn ơn nặng, dưới cứu khổ ba đường"**, nhưng chúng ta lấy gì để báo ân? Chúng ta làm con cái thì chúng ta phải làm rạng danh Tổ tông. Chúng ta là học trò, chúng ta phải làm được những việc hơn Thầy. Chúng ta phải nỗ lực để những người thành toàn cho chúng ta họ không cảm thấy uổng công. Chúng ta làm được những việc này thì chúng ta có công đức, có phước báu, chúng ta có thể cứu giúp những chúng sanh hữu duyên ở ba đường.

Chúng sanh ở ba đường Ngạ Quỷ, Địa Ngục, Súc Sanh là thân bằng quyến thuộc, Cha Mẹ, vợ chồng, con cái của chúng ta trong nhiều đời. Số lượng thân bằng quyến thuộc cần cứu giúp vô cùng nhiều. Cha Mẹ, Thầy Cô, những người ân của chúng ta đang dõi theo, chờ đợi chúng ta. Những thân bằng quyến thuộc ở ba đường khổ đang rất chờ đợi chúng ta. Một phút, một ngày chúng ta chảnh mảng là chúng ta đang có lỗi. Nhà Phật nói: **"Chúng ta chậm một ngày thành tựu thì chúng sanh thêm một ngày đau khổ"**.

Ngay trong đời này, nhiều thân bằng quyến thuộc của chúng ta khi ra đi cũng rất đau khổ. Ông nội, Cha tôi mất rất thê thảm. Cha tôi khi mất không thở được, ông bị xơ gan cổ chướng, bụng to như cái trống, ông gãy dựa chết. Chúng ta chậm đi một ngày thì thân bằng quyến thuộc của chúng ta thêm một ngày đau khổ. Chúng ta không cần phải làm việc gì lớn lao mà chúng ta chỉ cần làm tròn trách nhiệm, bổn phận của mình là được!

Hòa Thượng nói: **"Chúng ta biết mà chúng ta không làm ra được thì chúng ta rất đáng hổ thẹn. Chúng ta biết một cách triệt để, thấu đáo thì chúng ta sẽ không cần có người nhắc nhở, chúng ta sẽ tự giác làm"**. Nếu chúng ta biết một cách triệt để thì chúng ta sẽ tự tiến cử mình. Khi tôi về miền Tâym tôi đều hỏi mọi người có cần tôi giúp gì không. Hôm trước, khi

tôi nói muốn về chùa Phước Hậu tổ chức Lễ vía Phật A Di Đà thì Thầy trụ trì nói Thầy đang bệnh rất nặng, ở chùa không có người đứng ra tổ chức được. Tôi nói, Thầy chỉ cần thắp hương, tất cả việc khác chúng ta sẽ tự làm. Tôi đã làm hai, ba lần trước rất tốt nên lần này Thầy cũng tạm tin tưởng. Khi chúng ta tổ chức xong chương trình, Thầy trụ trì gọi điện cho tôi, Thầy nói mọi người mong năm tới chúng ta lại tiếp tục về tổ chức. Tất cả mọi người đều hoan hỷ. Người nghèo, những người đến làm công quả đều có quà. Chúng ta chỉ cần tận một phần sức lực thì chúng ta đã có thể làm được việc. Chúng ta làm tốt thì cứu huyền thất tổ, Cha Mẹ, vợ chồng, con cái nhiều đời cũng được một phần công đức.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

*Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót.
Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập
mang lại lợi ích cho mọi người!*